

רְבִי חִזְקִיָּה אָמַר, כֹּלָא בְרִזָּא עֲלָאָה הוּא שכל פרשת עריות
נאמר בסוד העליון, **לְאַחֲזָאָה דְמֵאן דְפָגִים לְתַתָּא, פָּגִים**
לְעֵילָא והוא להראות שמי שפוגם בעריות למטה הוא פוגם בספירות למעלה כגון
מש"כ. **עֲרוֹת פְּלַתְדָּ לֹא תַגְלָה, דִּתְגִינָן עוֹנָתָן שְׁל תַלְמִידֵי**
חֲכָמִים מְשַׁבֵּת לְשַׁבֵּת שלמדנו שעונתן של תלמידי חכמים היא משבת
לשבת. **בְּגִין דִּידְעִין רָזָא דְמַלְאָה, וַיְכֻוְּנוּן לְבָא, וַיִּשְׁתַּבַּח**
רְעוּתֵהוּן שְׁלִים כי הם יודעים את סוד הדבר שזיווג זו"ן דאצילות הוא בליל שבת
ואז הם מכוונים את ליבם ורצונם בשלימות לשם שמים. **וּבְגִין דְאֹלִידוּ אֶקְרוּן**
בְּגִין דְמַלְכָּא ואז הבנים שנולדים מאותו זיווג הם נקראים בני המלך כי נשמתם היא
מזיווג זו"ן דאצילות ומשא"כ בימות החול שאז יש זיווג זו"ן דיצירה שאז הבנים הנולדים
הוא משם ולפעמים הם באים מצד הקלי' (אור החמה בשם מהרח"ו). **וְאִי אֵלִין**
פְּגִימוּ מַלְאָה לְתַתָּא, כְּבִיכוּל פְּגִמִין אֵינּוּן בְּכֻלָּה דְלְעֵילָא
ואם הם פוגמים את הדבר למטה שהם משמשים בימות החול אז כביכול הם פוגמים בכלה
העליונה שהיא המלכות כי בעת הזיווג בימות החול הוא מעורר את הקלי' שמסבבות את
המלכות והנשמה באה מהקלי' ההם, **כְּדִין כְּתִיב** ולכן כתוב **עֲרוֹת פְּלַתְדָּ**
לֹא תַגְלָה כי הוא מעורר את הקלי' שהם ערות הכלה (אור החמה בשם מהרח"ו).
דָּא בְּגִין אֵינּוּן דִּידְעִין אֹרְחִין דְאֹרְיִיתָא וביאור זה הוא עבור
התלמידי חכמים בלבד שיודעים את דרכי התורה. **שְׁאָר עַמָּא הֵהוּא**
דְאֵתְגַלִּיא, פְּלַתְדָּ מְפָשׁ, וּבְחֻבָּא דָּא שְׂכִינְתָּא
אַסְתַּלְקַת מִפִּינֵיהוּ אבל שאר העם ביאור הפסוק הוא כפשוטו שהאזהרה היא

על הכלה ממש שהיא אשת בנו ובעוון זה השכינה מסתלקת מביניהם ואינם פוגמים בה
 כאשר הם משמשים בימות החול (רמ"ק).

תָּאנָא, אַתְגְּלִיף שְׁמָא קְדִישָׁא בְּסִטְרִין יְדִיעֵן ולמדנו שהם
 הקדוש הוי"ה נחקק בדרכים ידועים, **בְּאַתְוּוֹן רְשִׁימִין**
דְּעִשְׂרִין וְתִרִין (ס"א י' בָּא, א' בִּי, י' בְּב, ב' בִּי, י' בָּא, ב' בְּה, ו' בְּג, י' בְּה, י'
 בְּג, ה' בִּי, ג' בְּה, ה' בְּד, אלו השני נוסחאות מצאנו בהעתקות אשר לפנינו י' בְּב, ב'
 בִּי. י' בָּא ה' בְּג, יו"ד בְּה"א, יו"ד בְּגִימ"ל, ה"א בִּי"ד
 גִּימ"ל בְּה"א, ה"א בְּדל"ת.) דהיינו שהוא נחקק באותיות הרשומות
 של כ"ב אותיות התורה שכולם נכללו בשם הוי"ה באופן זה: י' בָּא' אות י' שבשם
 הוי"ה האירה באות א', א' בִּי' והאות א' חזרה והאירה באות י' וכן על זה הדרך בשאר
 אותיות התורה. י' בְּב, ב' בִּי, י' בְּג, ג' בִּי, י' בְּד, ד' בִּי, י'
 בְּה, ה' בִּי [רה] דהיינו, בְּלָהוּ מִתְנַלְפֵי בִּי"ד, יו"ד סְלִיק
 לִוֵן עד שכל הכ"ב אותיות נכללו ונחקקו באות י' של השם הוי"ה ואות י' שבשם הוי"ה
 כללה אותם והעלתה אותם בכדי להאיר להם והם חזרו והאירו לה.

ה"א כָּלִיל בִּי"ד, מִנִּיָּה נִפְקֶת והאות ה' הראשונה שבשם הוי"ה שהיא
 הבינה היא כלולה בתחילה באות י' שהוא החכמה כי הבינה יוצאת מהחכמה
 (הסולם), **בְּדִין מְעִטְרִין לְאַבְהָן** ואז החו"ב מעטרים במוחין את חב"ד דז"א

[רה] ביארנו ע"פ הגירסה בדפוס קרימונה וזולצבאך.

הלימוד היומי

לע"נ מנחם בן עמומה ז"ל

והם נקראים אבות כי הם נעשו מכלי החג"ת שעלו לחב"ד (מק"מ בשם מהרח"ו).
אֶת־פֶּתַח־הַיָּם בְּנִחְלוֹי ואז נפתחה האות ה' שהיא הבינה בנחלים שהם
 חמישים שערי בינה, **וְאֶעְטֵר לְרִישָׁא דְו', דִּתְפֹּן שְׂרִיין אֶבְהֶן** בכדי
 לעטר בהם את הראש של האות ו' שהוא ז"א ששם נמצאים כלי החג"ת הנקראים אבות
 שנעשו כלי החב"ד (מק"מ בשם מהרח"ו).

ו' כָּלִיל שִׁית אֶתְוֹן והאות ו' שהוא ז"א הוא כולל שש אותיות מאות א' עד
 אות ו' שהם סוד הו"ק דו"א, **וְכִלְהוּ כָּלִיל יו"ד** ואת כולם כוללת האות י'
 שהוא החכמה בסוד כולם בחכמה עשית. **י' אֶתְגַּלְיָהּ בְּגִלּוּפּוּי, וְסָלִיק**
לְאֶתְעַטְרָא בְּתַרְיֶסֶר אֶתְוֹן אֶחְרַנִּין ואח"כ האות י' שהיא החכמה
 היא נחקה בחקיקותיה והיא עלתה להתעטר בי"ב אותיות אחרות שהם י"ב אותיות שבו"א
 שאין בהם דגש שהם: ה' ו' ז' ח' ט' י' ל' נ' ס' ע' צ' ק' (מק"מ בשם מהרח"ו), **כְּמִיָּהוּ**
נִפְקוּ עֶשֶׂר אֲמִירָן בְּגִלּוּפּוּי וכן מאות י' של החכמה יצאו עשרה מאמרות
 שהם עשר אותיות אמ"ש בג"ד כפר"ת שהם נמצאים בעשר ספירות של ז"א (מק"מ בשם
 מהרח"ו), **וְכִלְהוּ שְׁבִילֵין דְּאוֹרְחָא עֲלָאָה**, (ס"א דְּאוֹרְחָן דְּאוֹרְיִיתָא)
יְקִירָא דְּכִלְא וכולם הם שבילים שהם יוצאים מהדרך העליונה של החכמה שהיא
 יקרה מכל הספירות, דהיינו שכל הכ"ב אותיות והעשרה מאמרות הם ל"ב נתיבות חכמה
 והל"ב נתיבות חכמה נמצאים באורחא העליונה שהוא יסוד אבא (מק"מ בשם מהרח"ו).
כְּדִין ה"א אֶחְרָא אֶתְכִלִּילַת מִן כִּלְהוּ ואז האות ה' האחרת שבשם
 הו"ה שהיא המלכות היא נכללת ומקבלת מכל האורות האלו, **גְּלִיפָא מְסֻטְרָא**
מְתִיחָא (ס"א מְתִיחָדָא) **טְמִירָא, לְאוֹלְדָא לְתַתָּא** והיא נחקה בכדי

לקבל את אורותיה מצד היתד הנעלם שהוא היסוד דו"א בכדי שהיא תוכל להוליד את
נשמות ישראל למטה (מק"מ בשם מהרח"ו, הסולם).

אֶתְגַּלִּיפוּ (ס"א אֶתְפְּלִיגוּ) **כִּלְהוּ בְּאַרְבַּעֵין וַהֲרִין אֶתְוּוֹן** וכן נחקקו
כל האורות של כח"ב דו"א בארבעים ושתים אותיות שהוא סוד שם מ"ב שפשוט בכתר ומלא
בחכמה ומלא דמלא בבינה, **וְכִלְהוּ פְּרִישָׁנָא בְּמִתְנִיתָא דִּידָן,**
וְכִלְהוּ סְלָקָן בְּרִישָׁא דְּמִלְכָּא ואת כולם פירשנו במשנה שלנו וכולם
עולים בראש המלך ז"א דהיינו שְׁשֵׁם מ"ב הוא בג"ר דו"א (מק"מ בשם מהרח"ו).

שֶׁבַע שַׁבְּתֵינָן שְׁלִימִין, מִתְּפָרְשִׁין בְּשַׁבְּעֵין אֶתְוּוֹן והשבע
שבתות השלמות שהם שבע חלוקות שמתחלק בהם שם ע"ב והם נחלקים
לשבעים אותיות דהיינו שיש שבעים אותיות בפסוקים ויסע ויבא ויט והם שבעים ושתים
צירופי שמות (מק"מ). **שַׁבְּעֵין וַהֲרִין אֶסְתְּלָקוּ, וְאֶסְתְּלָקוּ בְּאוֹת**
ו' (ס"א יו"ד) והשבעים ושתים שמות עלו בחג"ת של אות ו' שהוא ז"א, **רְשִׁימָן**
בְּפֶרֶשֶׁת וַיְהִי בְּשִׁלַּח פְּרַעֲהַ בְּקָרָא וַיִּסַּע וַיִּבֵּא וַיֵּט. והם
כתובים ונרמזים בפרשת בשלח פרעה בפסוקים ויסע ויבא ויט שבהם כתוב ענין נסיעת
השכינה (מק"מ), **פֶּד נְטִלַת שְׁכִינָתָא וְשַׁבְּעָה רְשִׁימִין**
אֶתְרְשִׁימוּ בֵּיהּ, כאשר נסעה השכינה ושבעה רשימות נרשמו בו, כי הע"ב שמות
האלו נחלקים לשבעה חלוקות בשבע ספירות ז"א, **שַׁבְּעָה אֶסְתְּלָקוּ** (דף ע"ח ע"ב)
מִיְהִי, בְּעוֹבְדֵין רְשִׁימִין ואלו השבעה חלוקות של שם ע"ב שנמצאים בז"א
הסתלקו ממנו ע"י מעשים ידועים ונכנסו במלכות (מק"מ). **תְּאֲנָא, אֶסְתְּלָקוּ**